

TERCER CONGRÉS
CATALANISTA
2008-2009

ÀMBIT DE POLÍTICA

CATALUNYA ESTAT

5.5 Seleccions esportives, competicions internacionals i lligues espanyoles

Autor: Sergi Blàzquez i Quevedo

Advocat i vice-president de la Plataforma pro-seleccions esportives catalanes

AVANCEM CAP A UN ESTAT INDEPENDENT

A la pregunta de si tenir seleccions esportives reconegudes internacionalment i que puguin participar en competicions oficials de caire europeu o mundial, ajuda a avançar cap a un Estat independent, la resposta és SI.

La resposta òbviament és afirmativa, i jo encara diria més, és una de les millors vies que tenim actualment per avançar cap a la consecució d'un estat propi.

Els raonaments en què es fonamenta aquesta resposta afirmativa són diferents i variats, però és en el seu conjunt, que combinats, fan que cada cop ens desvinculem un xic més de l'estat espanyol.

El tenir seleccions esportives reconegudes internacionalment, vol dir que les federacions esportives són membres de ple dret de les respectives federacions internacionals i per tant, la federació esportiva membre d'una internacional, té dret a que la seva selecció participi en les competicions que aquesta organitza.

COHESIÓ NACIONAL

El fet que la selecció de qualsevol país, en aquest cas del nostre, la catalana, participi internacionalment i s'enfronti a seleccions d'altres nacions, comporta una identificació i defensa del país, que en altres circumstàncies no seria possible o seria de menor intensitat.

La defensa d'uns colors, d'una bandera, d'un himne davant l'enfrontament esportiu amb altres colors, banderes i himnes, produeix una assimilació, identificació i defensa de la nació que està representada per la selecció esportiva.

El grau d'implicació de la societat catalana en la defensa i reivindicació de les seves seleccions és molt elevat. La campanya de recollida de signatures que va promoure la Plataforma Pro seleccions Esportives Catalanes per promoure la iniciativa legislativa popular que modifiqués la llei de l'esport, va recollir 525.000 signatures, de persones majors d'edat, que van manifestar així el seu suport i identificació amb les seleccions.

Les enquestes publicades sempre marquen un suport a les seleccions del 80% de la població enquestada.

Aquestes dades ens demostren la importància que té per a la cohesió nacional i identificació amb el país, que les seleccions esportives estiguin reconegudes internacionalment. A més cohesió nacional, més a prop s'està de l'estat propi.

PROJECCIÓ INTERNACIONAL

La participació de les seleccions catalanes en competicions internacionals reforcen la projecció internacional del país i ajuden a que Catalunya sigui més coneguda en tot el món.

Les nacions que tenen reconegudes les seves seleccions esportives a nivell internacional són molt més conegudes al món. El cas d'Escòcia o País de Gal·les són paradigmàtics de l'acceptació i projecció que tenen a nivell mundial gràcies a les seves seleccions esportives, especialment les de rugby i futbol. A més projecció internacional de la nació, més a prop s'està de l'estat propi.

IMPACTE ECONÒMIC

La repercussió econòmica que comporta el fet de tenir seleccions reconegudes internacionalment és força considerable.

L'organització d'esdeveniments de caire europeu o mundial, com la copa del món de futbol o un europeu de bàsquet, comporta drets de TV, publicitat, patrocinadors, etc... que reverteixen en la federació catalana, els clubs i els esportistes, i en definitiva a millorar el sistema esportiu del país.

Hi ha estudis econòmics que xifren aquest impacte entre un 2 i un 3% del PIB català. A més recursos econòmics, més a prop s'està de l'estat propi.

PROCÉS DE DESAFECCIÓ DE L'ESTAT ESPANYOL

La participació de les seleccions catalanes en competició internacional oficial, comporta d'entrada, la ruptura de la unitat espanyola esportiva i es visualitza a ulls de tot el món, que no som la mateixa cosa.

Els continus atacs dels dirigents esportius espanyols del CSD i de les federacions espanyoles, a les federacions catalanes quan aquestes exerceixen el seu dret d'associació i són reconegudes per les federacions internacionals, comporta òbviament la desafecció i desvinculació afectiva cap a les federacions i organismes estatals de l'esport.

Les federacions catalanes de Bitlles i Bowling i la de patinatge per exemple han estat demandades davant els tribunals per haver estat reconegudes internacionalment. La federació catalana de rugby i la de futbol sala, han patit amenaces i xantatges per part de les autoritats espanyoles en iniciar els processos de reconeixement internacional. La Federació d'entitats excursionistes de Catalunya ha estat exclosa de la federació internacional on estava reconeguda en curses de muntanya, gràcies a les maniobres dels dirigents esportius espanyols.

Totes aquestes situacions comporten una desafecció emocional i sentimental cap aquells que no respecten l'esport català i la seva voluntat de projecció internacional. A més desafecció cap a Espanya, més a prop de l'estat propi.

SITUACIÓ LEGAL

Vist la importància que tenen les seleccions esportives en el procés cap a aconseguir un estat propi, hem de mirar si això legalment és possible, quines implicacions jurídiques poden haver-hi i què passa amb les competicions estatals.

Les federacions esportives catalanes, com les espanyoles o com les internacionals, són entitats jurídiques de dret privat. Les federacions catalanes són persones jurídiques independents i diferenciades de les espanyoles, que es regeixen per estatuts diferents, tenen patrimoni i NIF diferenciat, i no hi ha cap dependència jeràrquica.

Així doncs són persones jurídiques completament diferents i que cada una d'elles tenen els drets i deures que els hi atorga la llei i la normativa internacional.

El dret internacional d'associació també el tenen reconeguts les federacions esportives, i és en base a aquest dret, que les federacions catalanes poden demanar a les internacionals el ser admeses com a membres. És el que anomenem dret d'associació.

No cal el permís de cap altre federació, ni el permís de cap govern ni autoritat esportiva, si hi ha la voluntat de la federació catalana de sol·licitar l'admissió a la internacional.

La vinculació que hi ha entre les federacions catalanes i les espanyoles és la d'adscripció voluntària.

Si la federació catalana de qualsevol esport, vol participar en una competició que organitza una federació espanyola com la lliga de futbol o la Copa del Rei, per exemple, s'haurà d'inscriure voluntàriament a la federació espanyola per formar-ne part. Si no té cap interès en participar en els seves competicions, no caldrà que es vinculi. No està obligada.

La federació catalana membre de la internacional podrà competir en totes les competicions que aquesta organitzi, perquè és el seu dret com a associada, com també és el dret, no el deure, de participar en les competicions que organitzen les federacions espanyoles.

Tot és un tema de voluntats, de drets i de negociacions.

La Llei està del nostre costat. La recent resolució del TAS de 23 d'abril de 2008, en el conflicte entre la Federación Española de Bolos contra la Federació Catalana de Bitlles i Bowling i la federació internacional, sobre el reconeixement de la catalana per part de la internacional ha establert un precedent jurídic importantíssim :

- “ Les Federacions Internacionals són sobiranes i s’han de regir pels seu propis estatuts.
- No és d’aplicació en cap cas, la llei interna dels estats.
- I expressament determina que no hi ha cap problema perquè una federació internacional tingui reconegudes dues federacions d’un mateix estat, com és el cas de la FEB i la FCBB”.

Acreditat doncs, que no hi ha cap impediment legal perquè les federacions catalanes siguin admeses per les internacionals, estudiem què passa amb les lligues espanyoles i com pot afectar que la federació catalana estigui reconeguda per la internacional.

Com ja hem dit, la decisió de participar en competicions organitzades per federacions espanyoles per part de clubs catalans federats a la catalana, és lliure i voluntària. Ningú els obliga.

Torno a insistir que ens movem en el camp del dret privat, i el que pactin o acordin aquestes entitats és el que realment compte.

Si la federació catalana d’handbol per cas, és reconeguda per la federació internacional, pot fer dues coses, desvincular-se de la federació espanyola i organitzar la lliga catalana com ja ho fa ara, però on inclouria tots els clubs catalans, o bé pot pactar que clubs catalans juguin a la lliga espanyola si aquest és la seva voluntat. Aquí hi ha un interès de clubs catalans de participar en la lliga espanyola i hi ha un interès de la federació espanyola perquè els millors clubs com el Barça o el Granollers juguin a la seva lliga.

En definitiva, tot és pacte i interessos mutus.

Exemples de clubs que són d'una federació i juguen en la competició d'un altre hi ha molts a tota Europa. El club de futbol de l'Andorra juga a la lliga catalana i pot jugar l'espanyola si es classifica, el Mònaco juga a la lliga francesa, el Sant Marino juga a la italiana, hi ha clubs gal·lesos i escocesos que juguen la lliga anglesa.

Són mostres de què amb pacte i voluntat no hi ha d'haver barreres ni conflicte esportiu pels clubs, quan la federació es reconeguda internacionalment de manera independent de l'espanyola. Aquesta realitat es produeix constantment a Europa i nosaltres no hem de ser una excepció.

=====

Barcelona, 15 de juny de 2009